

Ekstremt. Den britiske skipper Alex Thomson sejlede Jordan rundt i vinter, helt alene og kun ved hjælp af naturens kræfter. Det handler mere om forstand end om held.

Raketskibet

AF CAMILLA ALFTHAN

Får mennesker har gennemført den strabadserende tur, Vendée Globe-sejladen, der starter på den franske vestkyst med kurs mod ækvator og de store verdenshave. Man kalder den også »sejlsportens Mount Everest«, men det tog kun briterne Alex Thomson 74 dage, før han strøg over målstregen, bare en halv dag efter franskmændene Armel Le Cléac'h, selv om Thomsons båd mistede sin ene vingeflag efter kun to ugers sejlads.

Syv gange har Alex Thomson sejlet Jordan rundt, fire af gangene alene og uden ophold, i den søgnomspundne Vendée Globe. Han har måttet aflyse adskillige sejladser på grund af skadede både og er blevet reddet flere gange. Selv om han kan ryste den ene hårrejsende anekdote ud af ærmet efter den anden, ligner Thomson en helt almindelig mand, uden antydning af vejrbidte træk eller skadede næver. Han er gift med en tidligere sprintløber og far til to små børn, som han i lange perioder kun ser på Skype.

I sejlsportsverdenen er han en legende. Mellem de store jordomsejlinger jager han trofæer og viser båden frem. Da briterne her i sommer sejlede ind i Ofeliahavnen i København, var anledningen et reklamefremstød for hans hovedsponsor, for det er en dyr fornøjelse. Skibet var en påfaldende modsætning til de omkringliggende krydstogtskibe: sort og strømlinet, uden køkken eller toilet, til trods for at det har kostet knap 37 millioner kroner. Et af de vigtigste elementer er computeren, der blandt andet fungerer som speedometer. Det kunne måle Thomsons verdensrekord, da han på et døgn sejlede 994 kilometer på Atlanten.

»Det her er et raketskib,« siger Thomson, mens vi stiger om bord for at sejle en tur i Øresund. Da skibet skærer sig igennem bølgerne, mens skroget knager og knirker, får man et indtryk af de enorme kræfter, briterne skal tæmme, når han sejler helt alene døgnet rundt på de store verdenshave. Mens han styrer rotpinden, sætter hans besætning på fire mand sejl, der er høje som firetagers huse.

Da vi stryger forbi Saltholm, er farten op på 37 knob – eller godt 70 kilometer i timen, med kurs mod den svenske kyst.

»Folk tror, at man skal være tosset for at sejle under ekstreme forhold, men det er lige omvendt. Du skal være fuldstændigt fokuseret og disciplineret. Vendée Globe er sejlsportens ultimative udfordring, og konkurrencen er aggressiv. En af grundene til, at jeg elsker sporten, er, at man virkelig mærker, hvor lille man er som menneske. Man bliver meget ydmyg.«

Par hundrede tusinde mennesker fulgte Thomsons seneste jordomsejling på nettet, takket være de daglige videoer, han lavede med sin telefon. Favoritten er set flere millioner gange og filmet fra en helikopter af det franske søværn i Arktisbæltet: et ingenmandsland, hvor bølgerne når op på 20 meter. Mens det stormer, går briterne op på dækket og hejser Union Jack.

»Franskmændene elskede det. Vi har altid været de største rivaler, og med Brexit var

der pludselig en ekstra dimension. Folk følger med, som om det var en fodboldkamp,« fortæller han.

For Alex Thomsons vedkommende varede turen 74 døgn. Tredjemanden kom i mål fire dage senere, og sidste mand kom i havn, da det var blevet forår; et halvt år efter sejladens start i november.

»Vi er ikke venner, men vi respekterer hinanden. Hvis noget går galt, hjælper vi hinanden – noget, man ikke ser i andre sportsgrene. De sværeste øjeblikke er, når det stormer om natten, og båden sejler stærkt. Støjen er ekstrem, og det er mørkt. Ingen kan hjælpe, hvis noget går galt, og man tænker hele tiden, at man skal dø,« fortæller Alex Thomson. Han har sammen med en sportspsykolog udarbejdet en række metoder for at distrahere dødsangsten. En af dem er helikopterperspektivet, hvor han forestiller sig, at han ikke længere er på båden.

»Jeg ser den sejl fra oven og ser, at der

ikke er nogen farer, ingen hvaler eller isbjerge, jeg kan sejle ind i. Puls og adrenalin falder til ro, så jeg kan sove.«

Under kapsejladserne sover han 20, højst 40 minutter ad gangen, mens autopiloten tager over. For at udnytte den kostbare tid har han øvet sig for at nå den dybe søvn på få minutter. Hvis han ikke vågner, når alarmen ringer, har han et elektrisk armbånd, der giver ham stød.

HAVET har altid været Alex Thomsons bedste ven. Allerede som femårig stod han på vandski, og som teenager begyndte han at sejle i sin lokale klub hjemme i Gosport i det sydlige England. Da han ikke kunne blive helikopterpilot som sin far, underviste han juniorer i joller, for han fik job på skoleskibet fra Britannia – en tjans, hvor han tjente 50 pund om ugen for at gøre rent. Ikke før han havde sejlet sin første rigtige kapsejlad, fandt han sit kald.

»Folk tror, at man skal være tosset for at sejle under ekstreme forhold, men det er lige omvendt. Du skal være fuldstændigt fokuseret og disciplineret.« FOTO: HUGO BOSS

Det var den britiske sejlsportslegende Sir Robin Knox-Johnston, som lærte Thomson at navigere efter stjernerne og Månen, da han tog ham med som førstestyrmænd til Grønland. Kun få uger senere gik starten på The Clipper Race: en jordomsejling i otte etaper for amatører, hvor Knox-Johnston forsynede deltagerne med identiske Clipper-både med skipper. En af dem var Alex Thomson. Da han vandt sejladen som 24-årig, var han den yngste skipper nogensinde, og ingen har endnu slået rekorden.

ALEX Thomson er selv med til at udvikle bådene med sit team, og processen tager to år.

»Folk, som kender Formel 1, synes, at det er det samme. F1-biler er bygget med 200 kilo kulfiber og strenge regler for, hvordan de kan udvikles. Vores både er bygget med to ton kulfiber og mindre begrænsninger, så vi kan være mere innovative, når vi skal udvikle strukturen og materialerne,« fortæller Thomson, som bagefter prøvesejler båden for at vide, hvordan den ligger i vandet og kommer hurtigst frem. Lige nu er den optimale vindhastighed 20 knob. Software på computeren viser, hvordan han fanger den bedste vind.

»De tekniske udfordringer er det, jeg elsker i sporten. Hvordan man bygger en båd, der er hurtig nok til at vinde sejladen, men samtidig stærk nok til at holde hele turen. Hvis man gør den mere pålidelig, bliver den langsommere, og hvis den er for hurtig, bliver den mere sårbar,« fortæller Alex Thomson.

Ekstremsejlsport spiller også en rolle, når det gælder viden om at føre en mere miljøvenlig livsstil. Vingerne er en nyskabelse; de løfter skroget, så det kommer hurtigere frem, og sørger for, at båden bruger mindre energi.

»Ingen har endnu fundet ud af, hvordan man kan flyve på bølgerne. Når vi kommer dertil, vil vi se store fremskridt, når det gælder varettransport,« forklarer Alex Thomson. Han får elektricitet fra vindkraften, der holder computersystemet og den maskine, der omdanner havvand til drikkevand, kørende. Kun tre liter ad gangen; han kan nemlig ikke have for tung last.

»Derhjemme lader man vandet løbe, indtil det har den rigtige temperatur. På havet spilder jeg ikke en dråbe. Normalt kommer skraldemændene og henter vores affald, og så tænker vi ikke mere over det. Når man er på havet i tre måneder, ser man, hvordan bunken med skrald hele tiden vokser. Det er tankevækkende.«

Thomsons næste store mål er at vinde Vendée Globe, når løbet starter i november 2020, og han er allerede begyndt at spekulere på, hvordan den nye båd skal se ud, så han kan sørge for finansiering.

»Folk taler altid om held. Men når du er velforberejet, er du mere tilbøjelig til at være heldig. Man lærer fra sine fejtagelser og forbedrer sig selv. I virkeligheden er alle fejl en god ting, som man skal fejre; det er dem, man lærer mest af.«

BBC laver en dokumentar om Alex Thomson, der kan ses senere på året.

Camilla Alfthan er journalist og skriver i ind- og udlænd om blandt andet sport. For nogle år siden sejlede hun Gotland Rundt-kapsejladen med Alex Thomson.